

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/165/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013200956
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1013200956.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: AKNEL Pharm s.r.o., IČO: 44 907 117, Martinčekova 116, Várín, právne zastúpeného: Mgr. Dr. Anton Kušnír, advokát, Jána Reka 13, Žilina, proti žalovanému: Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky, Štefanovičová 3, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2013/300/000867/00392 zo dňa 06.03.2013, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/137/2013-32 zo dňa 10.04.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/137/2013-32 zo dňa 10. apríla 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 2013/300/000867/00392 zo dňa 06.03.2013. Rozhodnutím žalovaného bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta 900 Eur za porušenie ustanovenia § 19 ods. 1 a ods. 2 písm. c) zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii (ďalej len „zákon o metrológii“). Účastníkom krajský súd náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd zhodnotil, že predmetom súdneho prieskumu bolo posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného v rozsahu a dôvodov vyplývajúcich z podanej žaloby a to nepreskúmateľnosti rozhodnutia a existencie vady majúcej vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia s tým, že podľa názoru súdu napadnuté rozhodnutie ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu sú (z hľadiska namietanej nepreskúmateľnosti) súladné so zákonom.

Mal za to, že neobstojí ani námietka arbitrárnosti konania, resp. rozhodnutia žalovaného, nakoľko toto obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a to aj z hľadiska odôvodnenia výšky pokuty, ktorá

bola uložená v zákonom vymedzenom rozsahu predstavujúcou cca 15% maximálne možnej výšky pokuty. Oba správne orgány pri určení výšky pokuty dostatočne odôvodnili všetky zákonné predpoklady (uvedené v ust. § 36 ods. 3 zákona č. 142/2000 Z. z.) rozhodné na posúdenie uloženia pokuty, jasne a presvedčivo formulovali záver o primeranosti výšky uloženej pokuty vzhľadom na charakter a závažnosť zisteného protiprávneho konania žalobcu (spočívajúcim v porušení zákonom chránených práv spotrebiteľa), čase protiprávneho konania (vymedzený ako čas metrologického dozoru dňa 15.11.2012), spôsobe, akým došlo k porušeniu zákona (nezabezpečenie platného overenia meradla) a následkov žalobcovho protiprávneho konania (používaním daného meradla pri príprave a predaji liečiv neboli zaručené správne výsledky meraní pri naväzovaní liekov pri príprave liečiv a nebolo zaručené ich kvantitatívne zloženie, čím mohlo dôjsť k ohrozeniu zdravia spotrebiteľa mohla byť spôsobená majetková ujma spotrebiteľovi a mohlo dôjsť k neoprávnenému majetkovému prospechu žalobcu).

Ďalej súd konštatoval, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí (aj prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí) dôsledne zaoberal všetkými zákonnými hľadiskami a rozvinul svoju správnu úvahu o výške uloženej pokuty žalobcovi. Zároveň žalovaný v napadnutom rozhodnutí plne rešpektoval tak preventívnu, ako aj represívnu funkciu pokuty, z hľadiska jej primeranosti vo vzťahu k porušenej povinnosti ako aj vyvarovaniu sa porušovania zákonných povinností žalobcom do budúcnosti.

Za spôsobené porušenie povinností správne orgány museli uložiť kontrolovanému subjektu (žalobcovi) finančnú pokutu podľa § 36 ods. 1 písm. c) zákona č. 142/2000 Z. z. a len upozornenie na protiprávny stav v danom prípade nebolo možné, pretože takýto postup zákon správnemu orgánu neumožňuje. Prípadné uloženie pokuty vo výške 1 % z maximálnej prípustnej výške (66 €), tak ako to navrhol žalobca (v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu) by aj podľa súdu dostatočným spôsobom nesplnilo preventívnu ani represívnu funkciu pokuty. V danom prípade išlo o správny delikt vymedzený v § 36 ods. 1 písm. c) zákona č. 142/2000 Z. z., ktorý je založený na princípe objektívnej zodpovednosti bez možnosti liberácie. Preto na vznik zodpovednosti žalobcu nebolo potrebné zisťovať a preukazovať jeho zavinenie (ani stupeň zavinenia - nedbanlivosť alebo úmysel) a žalobca sa svojej zodpovednosti nemohol zbaviť, nakoľko zákon o metrologii neuvádza žiadne dôvody, preukázaním ktorých by sa žalobca svojej zodpovednosti zbavil. Na povinnosť uložiť pokutu za zistené porušenie povinnosti nemá vplyv následné odstránenie protiprávneho stavu. Na vznik žalobcovej zodpovednosti stačilo preukázať, že došlo k porušeniu povinnosti ustanovenej zákonom o metrologii, čo sa v danom prípade bezpochyby uskutočnilo.

Taktiež samotné odstránenie zisteného nedostatku nezbavilo žalobcu zodpovednosti za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil v čase metrologického dozoru dňa 15.11.2012. Bolo povinnosťou žalobcu zjednať nápravu odstránením zisteného nedostatku v stanovenej lehote (do 30.11.2012) a preto poukazovanie na túto skutočnosť z hľadiska výšky uloženej pokuty neobstojí.

Súd dal ďalej za pravdu žalobcovi v tom, že zákonná podmienka na uloženie mu sankcie podľa § 36 ods. 1 písm. b), g), h) zákona č. 142/2000 Z. z. nevznikla, avšak zároveň je potrebné poukázať na to, že žalobcovi podľa tohto ustanovenia sankcia uložená nebola (bola mu uložená podľa § 36 ods. 1 písm. c) zákona č. 142/2000 Z. z.).

Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietnuť, nakoľko napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v medziach zákona, obsahovalo všetky náležitosti naň kladené (§ 47 ods. 1, 3 Správneho poriadku) a námietky žalobcu neodôvodňovali jeho zrušenie. Taktiež správne konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo bolo v súlade so zákonom.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním v súlade s ustanovením § 250ja O.s.p.

Poukázal na stanovisko krajského súdu uvedeného v odôvodnení rozsudku, v ktorom tento uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v intenciách rozsahu a dôvodov vyplývajúcich zo žaloby po oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného, na základe

čoho dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Z uvedeného stanoviska súdu mal žalobca za zrejmé, že sa súd prvého stupňa oboznámil aj s celým postupom správneho orgánu, ktorý predchádzal vydaniu rozhodnutia žalovaného vrátane protokolu o kontrole zo dňa 15.11.2012, vedeného pod č. k.: P č. 3215/2012, z ktorého vyplýva, že určené meradlo bolo inšpektormi fyzicky prekontrolované, na základe čoho je dôvodné predpokladať, že z uvedenej fyzickej kontroly meradla mali byť zistené také informácie, ktoré vytvárali podklad pre rozhodnutie vrátane rozhodnutia o uložení sankcie so zreteľom na ustanovenie § 36 ods. 3. Avšak ani z uvedeného protokolu, ďalšieho postupu správneho orgánu a ani z vydaných rozhodnutí nebolo možné zistiť, aké konkrétne informácie mali inšpektori pri fyzickej kontrole meradla zistiť. Pritom uvedené informácie v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu mali byť podkladom pre uloženie sankcie najmä pri určení intenzity porušenia.

Z uvedeného žalobca vyvodil dôvodnosť jeho tvrdenia, že žalovaný v konaní o uložení pokuty nezistil presne a úplne skutočný stav, pretože samotné tvrdenie, že použitie meradla bez platného overenia môže ohroziť zdravie spotrebiteľa, resp. vytvára možnosť vzniku bezdôvodného obohatenia u zodpovedného subjektu je nepodloženým tvrdením, nakoľko z protokolu o kontrole rozdiely pri posudzovanom meradle inšpektori neuvádzajú, aj keď je tam uvedená poznámka, že meradlo bolo fyzicky prekontrolované. Absentuje uvedenie čo bolo fyzicky kontrolované a s akým výsledkom, čo je samo o sebe iba všeobecným tvrdením, a teda dáva iba všeobecný podklad na určenia výšky sankcie, čo je nepostačujúce pre vydanie preskúmateľného rozhodnutia, pretože vybočuje zo zákonného rámca pre ukládanie sankcií podľa ustanovenia § 36 ods. 1 zák. o metrologii.

Poznamenal, že správny orgán a ani súd vôbec neskúmal čas trvania ani následky protiprávneho konania, pritom vyhodnotenie týchto zákonných podmienok pre uloženia sankcie je pritom zásadné a majú byť preskúmateľné. Keďže absentujú tak v rozhodnutí žalovaného ako aj vo vydanom rozsudku súdu, bol žalobca toho názoru, že súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, čo spôsobilo nezákonnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa.

V ďalšom zdôraznil, že správny orgán je povinný pri uložení sankcie prihliadať najmä na závažnosť, spôsob, čas a následky protiprávneho konania. Aplikácia tejto zásady však v rozhodnutí správneho orgánu absentuje, pretože za závažné nemôže správny orgán považovať také konanie, ktorého možné následky vôbec nepreskúmal iba ich konštatoval ako „potenciálne“ ohrozenie bez reálnej možnosti vzniku.

V súvislosti s tým, že rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a správne orgány dbajú na to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných veciach nevznikali neodôvodnené rozdiely, poukázal žalobca na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave (č. k. 4S/75/2009-24) v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Sžo/246/2010.

Podľa žalobcu v prejednávanej veci síce súd správne uviedol, že podľa ustanovenia § 36 ods. 3, správny orgán musí zohľadniť zákonné kritéria, avšak na druhej strane pri hodnotení dôkazov mu ušlo z pozornosti, že v rozhodnutí žalovaného takéto zohľadnenie absentuje. Aj keď správne súd nezasahuje do správnej úvahy žalovaného pri výmere sankcie, bol povinný vyhodnotiť vybočenie žalovaného zo zákonného rámca kritérií.

Z uvedených dôvodov poznamenal, že aj naďalej považuje rozhodnutie žalovaného za nedostatočne odôvodnené, teda za nepreskúmateľné a rozhodnutie súdu za nesprávne právne posúdenie veci, a to preto, že súd síce na posúdenie použil správny právny predpis, ale na existujúci dôkazný stav aplikoval použitý právny predpis nesprávne.

Pokiaľ zákon o metrologii v ustanovení § 36 umožňuje správne orgánu uložiť za porušenie povinnosti sankciu - pokutu ustanovenú zákonom, ktorej horná hranica je v ňom stanovená, zákon udáva iba rozpätie, v ktorom sa správny orgán môže pri ukladaní pokuty pohybovať, avšak je nutné zohľadňovať

pri jej ukladaní zákonné kritéria, ktoré sa musia zároveň aj odôvodniť, ako na každé z týchto kritérií správny orgán prihliadol a komparovať ich vplyv na výšku uloženej sankcie. Nepostačuje uloženie sankcie v samotnom rozsahu, ktorý zákon pripúšťa bez zohľadnenia zákonných kritérií s uvedením logických dôvodov korelujúcich s výškou pokuty. Takéto odôvodnenie podľa žalobcu v rozhodnutí absentuje a preto rozhodnutie nie je spôsobilé preskúmania.

Na základe uvedených právnych skutočností navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie žalovaného, zmenil rozsudok prvostupňového súdu a vrátil žalovanému vec na nové konanie a rozhodnutie, nakoľko v konaní žalovaného správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril v podaní zo dňa 11.06.2015, v ktorom uviedol stručný opis priebehu správneho konania a konania na súde prvého stupňa.

Žalovaný k odvolaniu žalobcu uviedol:

- žalovaný pred vydaním rozhodnutia o odvolaní preskúmal postup inšpektorátu, ktorý predchádzal vydaniu rozhodnutia o uložení pokuty, ako aj samotné rozhodnutie o uložení pokuty a má za to, že inšpektorát pri zabezpečovaní podkladov pre rozhodnutie a pri rozhodovaní vychádzal z riadne zisteného skutkového stavu veci a zistil všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci, pričom postupoval v súlade so zákonom o metrologii a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Žalovaný mal za to, že inšpektorát protiprávne konanie žalobcu riadne posúdil a je nespochybniteľné, že sa žalobca dopustil porušenia ustanovenia § 19 ods. 1 a ods. 2 písm. c) zákona o metrologii, za čo mu bola odôvodnene uložená pokuta podľa § 36 ods. 1 písm. c) zákona o metrologii. Podľa vyhlášky MZ SR č. 129/2012 Z. z., príloha č. 1, bod B ods. 2 písm. b) základným materiálnym vybavením laboratória na individuálnu prípravu liekov verejnej lekárne sú presné váhy, avšak v prípade používania určeného meradla bez platného overenia na prevádzke žalobcu v trvaní od 17. 10. 2011 do 15. 11. 2012 neboli zaručené správne výsledky meraní, a tým mohla byť spôsobená majetková ujma spotrebiteľovi, mohlo dôjsť k neoprávnenému ekonomickému prospechu zo strany žalobcu, nakoľko spotrebiteľ mohol byť ukrátený na predanom množstve tovaru vo vzťahu k účtovnej cene. Taktiež mohlo dôjsť najmä k ohrozeniu zdravia spotrebiteľa, keďže pri príprave a predaji liečiv v lekární neboli zaručené správne výsledky meraní pri naväzovaní liečiv pri individuálnej a hromadnej príprave liečiv a tiež nebolo zaručené kvantitatívne zloženie pripravovaných liečiv. Následok ako obligatórny znak skutkovej podstaty každého správneho deliktu, je nielen porušenie, ale aj ohrozenie objektu (zákonom chráneného záujmu) správneho deliktu, čo znamená, že následok môže spočívať nielen v porušení, ale aj v ohrození právom chránených záujmov, v tomto prípade ohrozenie zdravia pacienta, čo bolo v prípade žalobcu naplnené používaním určeného meradla bez platného overenia. Inšpektorát, ani žalovaný nie sú povinní preukazovať, či používanie určených meradiel bez platného overenia malo v prípade žalobcu negatívne následky, nakoľko na uloženie pokuty stačí preukázať, že k porušeniu zákona o metrologii došlo, čo bolo v prípade žalobcu jednoznačne preukázané. Povinnosťou žalobcu bolo prijať také opatrenia, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností vyplývajúcich mu zo všeobecne záväzných právnych predpisov;

- v protokole o vykonanom metrologickom dozore sa neuvádzajú rozdiely pri posudzovanom meradle, ale nedostatky zistené pri metrologickom dozore, nakoľko účelom metrologického dozoru je zistenie, či došlo k porušeniu zákona o metrologii. Inšpektorát, ako ani žalovaný nie sú povinní preukazovať, či používanie určeného meradla bez platného overenia malo v prípade žalobcu negatívne následky, resp. či boli zistené rozdiely pri vážení určeným meradlom, nakoľko na uloženie pokuty stačí preukázať, že k porušeniu zákona o metrologii došlo, čo bolo v prípade žalobcu jednoznačne preukázané, nakoľko žalobca používal určené meradlo bez platného overenia;

- ako vyplýva z protokolu P č. 3215/2012 zo dňa 15.11.2012 jediným určeným meradlom, ktoré sa nachádzalo na prevádzke žalobcu v čase metrologického dozoru bola váha s neautomatickou činnosťou triedy presnosti II používaná v zdravotníctve, typ: GF-2000, výr. číslo: TO300472, dátum overenia: 16.10.2009, bez platného overenia. Na základe uvedeného je zrejmé, že fyzicky bola prekontrolovaná váha, ktorá sa nachádzala u žalobcu, ktorá sa v zmysle § 8 zákona o metrologii považuje za určené

meradlo. Podľa § 8 ods. 2 písm. b) zákona o metrologii o zaradení meradla do skupiny určených meradiel rozhoduje účel jeho použitia a používanie pri ochrane zdravia, bezpečnosti, majetku a životného prostredia. Výsledkom fyzického prekontrolovania určeného meradla bolo zistenie, že sa používa bez platného overenia od 17. 10. 2011. Žalovaný sa stotožnil s vyjadrením krajského súdu, ktorý uviedol, že „Oba správne orgány pri určení výšky pokuty dostatočne odôvodnili všetky zákonné predpoklady (uvedené v ust. § 36 ods. zákona č. 142/2000 Z. z.) rozhodné na posúdenie uloženia pokuty, jasne a presvedčivo formulovali závery o primeranosti výšky uloženej pokuty vzhľadom na charakter a závažnosť zisteného protiprávneho konania žalobcu (spočívajúcom v porušení zákonom chránených práv spotrebiteľa), čase protiprávneho konania (vymedzený ako čas metrologického dozoru dňa 15.11.2012) spôsobe, akým došlo k porušeniu zákona (nezabezpečenie platného overenia meradla) a následkov žalobcovho protiprávneho konania (používaním daného meradla pri príprave a predaji liečiv neboli zaručené správne výsledky meraní pri naväzovaní liekov pri príprave liečiv nebolo zaručené ich kvantitatívne zloženie, čím mohlo dôjsť k ohrozeniu zdravia spotrebiteľa mohla byť spôsobená majetková ujma spotrebiteľovi a mohlo dôjsť k neoprávnenému majetkovému prospechu žalobcu).“ Tak ako uviedol krajský súd, aj žalovaný zhodnotil, že inšpektorát pri rozhodovaní o uložení pokuty použil správnu úvahu, nakoľko v rámci rozhodovacieho procesu v súlade so zásadami logického uváženia v zákonom stanovených limitoch uplatnil svoju právomoc (diskrečná právomoc) a určil výšku sankcie v súlade s § 36 ods. 3 zákona o metrologii, primeranú spáchanému správne deliktu, pričom v rozhodnutí inšpektorátu sú uvedené všetky skutočnosti potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci samej a okrem iného v odôvodnení inšpektorát uviedol, z akých podkladov pri rozhodovaní o výške pokuty vychádzal a ktoré ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov na správne konanie aplikoval, pričom každý dôkaz jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti zhodnotil, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného pri metrologickom dozore;

- tak inšpektorát, ako aj žalovaný pri rozhodovaní prihliadli v zmysle § 36 ods. 3 zákona o metrologii na charakter a závažnosť protiprávneho konania spočívajúce v porušení verejného záujmu a v ohrození zákonom chránených práv spotrebiteľa a čas protiprávneho konania, ktorý bol vymedzený ako deň metrologického dozoru 15. 11. 2012. Inšpektorát, ako aj žalovaný vzal do úvahy spôsob, akým došlo k porušeniu zákona o metrologii, a to tým, že žalobca na prevádzke Lekáreň LENKA, Martinčekova 116, 013 03 Várin v čase metrologického dozoru dňa 15. 11. 2012 používal pri meraniach súvisiacich s platbami a podľa osobitného predpisu - vyhlášky MZ SR č. 129/2012 Z. z. a pri ochrane zdravia - pri príprave a predaji liekov určené meradlo - váhu s neautomatickou činnosťou triedy presnosti II používanú v zdravotníctve, typ: GF-2000 výr. č.: TO300472 bez platného overenia a súčasne inšpektorát a žalovaný prihliadli na následky zisteného protiprávneho konania - používaním určeného meradla bez platného overenia nie sú zaručené správne výsledky meraní, a tým môže dôjsť k ohrozeniu zdravia spotrebiteľa, ďalej môže byť spôsobená majetková ujma spotrebiteľovi a tiež môže dôjsť k neoprávnenému ekonomickému prospechu zo strany žalobcu. Žalovaný dodal, že správne delikty uvedené v § 36 ods. 1 zákona o metrologii sú založené na princípe objektívnej zodpovednosti bez možnosti liberácie. To znamená, že na vznik zodpovednosti žalobcu nie je potrebné zisťovať ani preukazovať jej zavinenie, ani stupeň zavinenia (či išlo o úmyselné konanie alebo nedbanlivosť) a žalobca sa tejto zodpovednosti nemôže zbaviť. Zákon o metrologii neuvádza žiadne dôvody, preukázaním ktorých by sa žalobca uvedenej zodpovednosti zbavil. Na vznik zodpovednosti žalobcu za správne delikty podľa § 36 ods. 1 zákona o metrologii stačí preukázať, že došlo k porušeniu povinnosti ustanovenej zákonom o metrologii. Na základe uvedeného mal žalovaný za to, že tak rozhodnutie inšpektorátu, žalovaného ako aj rozsudok krajského súdu netrpia vadou konania, ani rozhodnutia, ktorá by spôsobovala ich nezákonnosť;

- žalovaný dostatočne preskúmal všetky zákonné kritériá podľa § 36 ods. 3 zákona o metrologii a potvrdil výšku pokuty uloženej inšpektorátom, nakoľko z výroku a odôvodnenia rozhodnutia inšpektorátu vyplýva, že inšpektorát prihliadol v súlade s § 36 ods. 3 zákona o metrologii na charakter a závažnosť zisteného protiprávneho konania, čas protiprávneho konania, spôsob, akým došlo k porušeniu zákona a na následky zisteného protiprávneho konania. Navyše následok, ako obligatórny znak skutkovej podstaty každého správneho deliktu, je nielen porušenie, ale aj ohrozenie objektu (zákonom chráneného záujmu) správneho deliktu, čo znamená, že následok môže spočívať nielen v porušení, ale aj v ohrození

právom chránených záujmov, v tomto prípade ohrozenie zdravia pacienta, čo bolo v prípade žalobcu naplnené používaním určeného meradla bez platného overenia;

- pri ukladaní pokút a pri stanovovaní výšky pokút postupuje tak inšpektorát ako aj žalovaný analogicky, avšak tak inšpektorát ako aj úrad disponujú inštitútom správnej úvahy, ktorá predstavuje ponechanie možnosti správneho orgánu v rámci určitého tolerančného pásma formulovať svoje závery autonómne. Inšpektorát je oprávnený, resp. povinný hodnotiť porušenie zákona o metrologii a súvisiacich predpisov v každom prípade samostatne, pričom tak, ako už úrad uviedol vyššie, pri stanovovaní výšky pokuty sa prihliada na zákonom o metrologii ustanovené kritériá, a to na charakter, závažnosť, čas, spôsob a následky protiprávneho konania. Pokuta bola uložená v zákonných medziach ustanovených § 36 ods. 1 zákona o metrologii, ktorú bolo možné v preskúmanom konaní uložiť (horná hranica pokuty predstavuje sumu 6 638,78,- eur) a predstavuje približne 15 % maximálnej možnej výšky pokuty;

- žalovaný má za to, že postupoval správne a v súlade s ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a zákona o metrologii a má za to, že sa v rozhodnutí dostatočne vysporiadal so všetkými skutočnosťami zistenými v priebehu správneho konania, a to v časti odôvodnenia svojho rozhodnutia, nakoľko v rozhodnutí úradu sú uvedené všetky skutočnosti potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci samej a okrem iného v odôvodnení žalovaný uviedol, z akých podkladov pri rozhodovaní o výške pokuty vychádzal a ktoré ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov na správne konanie aplikoval, pričom každý dôkaz jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti zhodnotil, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného pri metrologickom dozore a zároveň úrad pri určovaní výšky pokuty preskúmal kritériá podľa § 36 ods. 3 zákona o metrologii a potvrdil výšku inšpektorátom uloženej pokuty, nakoľko z výroku a odôvodnenia rozhodnutia inšpektorátu vyplýva, že inšpektorát správne posúdil skutkový stav a prihliadol v súlade s § 36 ods. 3 zákona na charakter a závažnosť protiprávneho konania, čas protiprávneho konania, spôsob a na následky protiprávneho konania žalobcu. Žalovaný mal za to, že inšpektorát pri stanovovaní výšky pokuty nevybočil zo zákonného rámca pre jej stanovenie, nakoľko inšpektorát pri rozhodovaní o uložení pokuty použil správnu úvahu, kedy v rámci rozhodovacieho procesu v súlade so zásadami logického uváženia v zákonom stanovených limitoch uplatnil svoju právomoc (diskrečná právomoc) a určil výšku sankcie v súlade s § 36 ods. 3 zákona o metrologii, primeranú spáchanému správnomu deliktu;

- žalovaný sa stotožnil s tvrdením krajského súdu, ktorý vo svojom rozsudku skonštatoval, že tak rozhodnutie úradu, ako aj rozhodnutie inšpektorátu sú z hľadiska namietanej nepreskúmateľnosti zo strany žalobcu súladné so zákonom. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia úradu, ako aj prvostupňového rozhodnutia inšpektorátu je v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku, nakoľko je z nich zrejmé, ako inšpektorát postupoval pri aplikácii správnej úvahy pri použití právnych predpisov a sú v nich uvedené skutočnosti, ktoré vplývali na výšku pokuty. Žalovaný preskúmal rozhodnutie inšpektorátu a zistil, že rozhodnutie inšpektorátu je objektívne a v súlade so správnym poriadkom a obsahuje všetky predpísané náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku, teda výrok, odôvodnenie i poučenie, pričom výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením právneho predpisu, podľa ktorého inšpektorát vo veci rozhodol a v odôvodnení rozhodnutia inšpektorát uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie o výške pokuty, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami žalobcu a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Inšpektorát a žalovaný protiprávne konanie žalobcu riadne posúdili a je nespochybniteľné, že sa žalobca dopustil porušenia ustanovenia § 19 ods. 1 a ods. 2 písm. c) zákona o metrologii, za čo bola žalobcovi rozhodnutím inšpektorátu odôvodnene uložená pokuta podľa § 36 ods. 1 písm. c) zákona o metrologii. S prihliadnutím na uvedené mal žalovaný za to, že krajský súd správne právne posúdil vec a na existujúci dôkazný stav správne aplikoval právny predpis;

- pokuta bola žalobcovi uložená v zákonných medziach ustanovených § 36 ods. 1 zákona o metrologii (horná hranica pokuty za jeden správny delikt 6 638,78 eur), pričom žalobca vo svojom odvolaní neuviedol také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu výšky pokuty uloženej rozhodnutím

inšpektorátu, a preto žalovaný výšku uloženej pokuty považoval za primeranú a mal za to, že uložením nižšej pokuty by neboli naplnené ani základné funkcie tohto administratívnoprávneho postihu, teda funkcia preventívna a represívna a zároveň žalovaný uviedol, že sa stotožnil s konštatovaním krajského súdu, ktorý potvrdil, že sa žalovaný v rozhodnutí napadnutom odvolaním, rovnako ako aj inšpektorát vo svojom rozhodnutí dôsledne zaoberal všetkými zákonnými hľadiskami a dostatočne rozvinul svoju správnu úvahu ohľadom výšky pokuty uloženej žalobcovi, plne rešpektoval preventívnu a aj represívnu funkciu pokuty z hľadiska jej primeranosti vo vzťahu k porušenej povinnosti, ako aj vyvarovaniu sa porušovaniu zákonným povinností zo strany žalobcu do budúcnosti. Žalovaný vyjadril súhlas s vyjadrením krajského súdu, že „... Prípadné uloženie pokuty vo výške 1 % z maximálnej prípustnej výške (66 €), tak ako to navrhol žalobca (v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu) by aj podľa súdu dostatočným spôsobom nesplnilo preventívnu ani represívnu funkciu pokuty. V danom prípade išlo o správny delikt vymedzený v § 36 ods. 1 písm. c) zákona č. 142/2000 Z. z., ktorý je založený na princípe objektívnej zodpovednosti bez možnosti liberácie. Preto na vznik zodpovednosti žalobcu nebolo potrebné zisťovať a preukazovať jeho zavinenie (ani stupeň zavinenia - nedbanlivosť alebo úmysel) a žalobca sa svojej zodpovednosti nemohol zbaviť, nakoľko zákon o metrologii neuvádza žiadne dôvody, preukázaním ktorých by sa žalobca svojej zodpovednosti zbavil. Na povinnosť uložiť pokutu za zistené porušenie povinnosti nemá vplyv následné odstránenie protiprávneho stavu. Na vznik žalobcovej zodpovednosti stačilo preukázať, že došlo k porušeniu povinnosti ustanovenej zákonom o metrologii, čo sa v danom prípade bezpochyby uskutočnilo.“ Žalovaný dodal, že uvedenú výšku pokuty nemohol znížiť ani z dôvodu, že za iné správne delikty spáchané v takomto rozsahu postupuje pri výške ukladania pokút analogicky a zároveň uvádza, že podľa § 36 ods. 1 zákona o metrologii inšpektorátu vyplýva povinnosť uložiť pokutu tomu, kto naplní niektorú zo skutkových podstát správnych deliktov uvedených v tomto ustanovení. V prípade začatia správneho konania, zákon o metrologii neumožňuje inšpektorátu ani upustenie od uloženia pokuty, pretože na takýto postup inšpektorát nie je zo zákona o metrologii oprávnený.

Záverom zdôraznil, že sa nestotožnil s dôvodmi žaloby žalobcu, svoje napadnuté rozhodnutie považoval za zákonné, rovnako ako aj postup správneho orgánu vo veci, preto navrhol, aby odvolací súd v súlade s § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.10.2016 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom prepísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, najmä z toho

pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie svojich doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

Predmetom súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu.

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, má odvolací súd za preukázané, že žalobca sa dopustil správneho deliktu tým, že porušil povinnosť uloženú ustanovením § 19 ods. 1 a ods. 2 písm. c) zákona o metrologii tým, že dňa 15.11.2012 na prevádzke Lekáreň Lenka, Martinčekova 116, Varín používal pri meraniach súvisiacich s platbami a podľa osobitného predpisu (Výhlášky MZ SR č. 129/2012 Z. z. o požiadavkách na správnu lekárenskú prax) a pri ochrane zdravia - pri príprave a predaji liečiv určené meradlo - váhu s neautomatickou činnosťou triedy presnosti II, používanú v zdravotníctve, typ: GF-2000, vyr. č.: TO300472 bez platného overenia.

Rozhodnutím č. 3215/600/2012/R zo dňa 28.01.2013 prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi pokutu vo výške 900 Eur za porušenie ustanovenia § 19 ods. 1 a ods. 2 písm. c) zákona o metrologii.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí, ktorým potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie konštatoval, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní sú právne irelevantné a napadnuté rozhodnutie a ani správne konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, netrpí takou vadou, pre ktorú by ho bolo potrebné zmeniť alebo zrušiť.

Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu voči preskúmanému rozhodnutiu žalovaného s konštatovaním, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v medziach zákona, obsahovalo všetky náležitosti naň kladené (§ 47 ods. 1, 3 Správneho poriadku) a námietky žalobcu neodôvodňovali jeho zrušenie s tým, že aj správne konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, bolo v súlade so zákonom.

Pre odvolací súd bolo v konaní nesporné, že žalobca sa porušenia zákonnej povinnosti dopustil tak, ako to bolo ustálené správnymi orgánmi s poukazom na skutočnosť, že sám žalobca porušenie zákonnej povinnosti nepoprel. Niet pochybností o tom, že okrem namietania uloženej pokuty a jej výšky, žalobca nepredložil dôkaz, ktorý by spochybňoval zistený skutkový stav.

Odvolací súd poukazuje na to, že z právneho hľadiska je v súčasnej slovenskej právnej úprave zakotvená absolútna objektívna zodpovednosť právnických osôb za správne delikty bez možnosti liberácie. Je preto žiaduce, aby správne orgány, vychádzajúc z absolútnej objektívnej zodpovednosti právnických osôb, za účelom naplnenia požiadavky efektivity sankcií, ukladali sankcie v zmysle zásady proporcionality, teda v snahe zabezpečiť, aby uložená sankcia nemala pre zodpovedný subjekt likvidačný charakter, inak sa stráca možnosť reálnej vymožitelnosti sankcie, ako aj samotný účel potrestania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa už vo svojej predchádzajúcej rozhodovacej činnosti (napr. rozsudok sp. zn. 6Sž/7/2011 zo dňa 26.10.2011) zaoberal, pri zodpovednosti právnických osôb za správny delikt, ktorá sa zakladá na zásade objektívnej zodpovednosti, povinnosťou správneho orgánu prihliadať na mieru zavinenia, avšak len v súvislosti s určovaním druhu sankcie a jej výšky. To znamená, že pre samotný vznik zodpovednosti je zavinenie právnickej osoby ako páchatel'a deliktu právne irelevantné.

Odvolací súd tak dospel k záveru, že krajský súd dospel k správnym a nepochybným záverom o zákonnosti rozhodnutia žalovaného i jemu predchádzajúceho rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Správne orgány, a teda aj žalovaný, správne vyhodnotili dôkazy a zistili, že žalobca sa svojim konaním dopustil porušenia ustanovenia § 19 ods. 1 a ods. 2 písm. c) zákona o metrologii.

V súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu, ktoré sa vzťahujú predovšetkým na uloženie pokuty a jej výšku, odvolací súd konštatuje, že tieto vo svetle vyššie uvedeného, nepovažoval za dôvodné, nakoľko žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov vyvrátili, a teda neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmajúc napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako i obsah súdneho a administratívneho spisu v rozsahu odvolania, ktorým žalobca namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia konštatuje, že argumentácia žalobcu nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých krajský súd zamietol jeho žalobu. Krajský súd sa v odôvodnení rozsudku podrobným spôsobom vysporiadal so žalobnými námietkami, a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávaný prípad.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného (aj prvostupňového správneho orgánu) je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu správnym orgánom a správne právne posúdené.

Preto ak krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a práv žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval

odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.